

Εκδότης — Διευθυντής
Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ
ΜΑΪΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ
Αριθμός φύλλου 182
Επιμέλεια ύλης
Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
Τιμή φύλλου δρχ. 50
Ηράκλειο Γκερόλα 1

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ



ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ

ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Οι στήλες αυτές απευθύνονται σήμερα στους δασκάλους της επαρχίας μας. Κι όταν λέμε δασκάλους, εννοούμε από τη νηπιαγωγό ως τον καθηγητή του Πανεπιστημίου. Όλοι τους διδάσκουν

Κι απευθύνονται σ' αυτούς που μένουν στην επαρχία μα κι αυτούς που ζουν έξω απ' αυτήν.

Σ' αυτούς που βρίσκονται σε υπηρεσία μα και στους συνταξιούχους. Για να τους υπενθυμίσουν τον κοινωνικό τους ρόλο. Τη δύναμη που κρατούν στα χέρια τους να μπορούν να διαμορφώσουν χαρακτήρες. Να πλάσουν ανθρώπους.

Στο σχολείο που δουλεύουν, στο καφενείο που συχνάζουν, στις συντροφίες που βρίσκονται, παντού όπου βρεθούν, η κάθε κουβέντα τους, η γνώμη τους για κάθε ζήτημα έχει μεγάλη βαρύτητα.

Μπορεί σήμερα να πλήθυναν οι γραμματισμένοι στο κάθε χωριό.

Μπορεί τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να μπήκαν σ' όλα τα σπίτια.

Μπορεί η τηλεόραση να φέρνει όλους σ' επαφή με όλο τον κόσμο.

Μπορεί ο κάτοικος της τελευταίας γειτονιάς του πιο μικρού χωριού ν' ακούει και να μαθαίνει, πληρο-

φορίες, οδηγίες και γνώσεις από το γιατρό, από το γεωπόνο, από το μηχανικό.

Μα ο ρόλος του δασκάλου δεν αντικαθίσταται. Αυτός θ' ανοίξει το δρόμο στους νέους ανθρώπους: στα παιδιά των 4—6 χρόνων πρώτα, των 6—12 στη συνέχεια. Και θ' ακολουθήσει στα επόμενα, ως ότου ολοκληρωθεί η παροχή όλων των εφοδίων για τη ζωή. Αυτός καλείται να εξηγήσει, να ερμηνεύσει και να κάνει κατανοητή κάθε ανακοίνωση που κυκλοφορεί. Κάθε ειδήση που έρχεται στο χωριό απ' οπουδήποτε.

— Το είπε ο δάσκαλος, λέει ο απλός πολίτης για να δώσει κύρος στο νέο που μεταφέρει.

— Να ρωτήσουμε το δάσκαλο να μας πει κι αυτός τη γνώμη του, ακούγεται σε κάθε συντροφιά που ανακλύπει διαφωνία.

Μ' αυτό το φορτίο στην πλάτη του ο δάσκαλος της επαρχίας καλείται να βοηθήσει στην ανάπτυξη των χωριών μας.

Δίπλα στις γνώσεις που δίνει στο σχολείο, πρέπει να δείξει το ενδιαφέρον του για τα κοινά. Τη φροντίδα για το περιβάλλον. Την καθαριότητα. Την

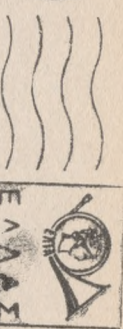
επέκταση του πρασίνου.

Να πάρει ο ίδιος μέρος σε κάθε κίνηση του χώρου που ζει, του χώρου που μπορεί να επηρεάσει. Με την παρουσία του, με την επίσκεψή του, μ' ένα γράμμα, μ' ένα τηλεφώνημα.

Να συμπαρασταθεί στο Κοινοτικό Συμβούλιο ή στο Συνεταιρισμό. Να πάρει μέρος και πρωτοβουλίες στους Πολιτιστικούς Συλλόγους. Στους συλλόγους γυναικών. Στους αθλητικούς συλλόγους. Να φτιάξει συντροφίες με άτομα που έχουν τα ίδια ενδιαφέροντα. Δίπλα στον παπά και μαζί μ' αυτόν, να σταθούν πρωτοπόροι σε κάθε κίνηση κοντά στα προβλήματα μα και στον πόνο των συγχωριανών τους. Στη χαρά τους, στο γλέντι τους. Στην καταγραφή της Ιστορίας του τόπου, της παράδοσής του. Στην τιμή των προγόνων του. Βαρύς ο ρόλος του δασκάλου. Βαρύ το έργο που σηκώνει στους ώμους του.

Μα οι καρποί του μόχθου του πολύ γλυκείς. Κι είναι μεγάλη η ψυχική γαλήνη σ' αυτούς που γεύονται τους καρπούς αυτούς.

Ας τους δοκιμάσουν όλοι οι δάσκαλοι της επαρχίας μας.



ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ
ΚΑ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

ΣΤΑΘΗΣ ΜΑΣΤΟΡΑΣ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ, Ο ΜΟΥΣΙΚΟΝΘΕΤΗΣ Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ
Της Θεοδώρας Παπαχατζάκη—Κατσαράκη

2ο (Τελευταίο)

Το 1927 «σαν έτοιμος από καιρό, σα θαρραλέος» αποχαιρετά την Αλεξάνδρεια, την Αίγυπτο και ξαναγυρίζει στην Ελλάδα. Ρίχνεται με κέφι στη δουλειά. Η λαϊκή ΟΠΕΡΕΤΑ, το μουσικό θεατρικό έργο που συνδυάζει στη δραματολογία του τη μουσική, το χορό και το διάλογο, τον κερδίζει.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μια σύντομη μουσικολογική παρένθεση.

Η οπερέτα εμφανίζεται ως υποκατάστατο της κωμικής όπερας. Είναι ένα λυρικό θεατρικό είδος με μουσική ανάλαφρη, χαρούμενη, χωρίς μεγάλες αξιώσεις, και με λιμπρέτο ευτράπελο που τείνει προς την παρωδία. Εισηγητής της οπερέτας θεωρείται ο Ζακ Οφενμπαχ (1819—1880). Στη Γερμανία και στην Αυστρία μουσικοί, όπως ο Γιόχαν Στράους (Νυχτερίδα) ασχολήθηκαν με την οπερέτα. Ο Φράντς Λέχαρ (Εύθυμη Χίρα) θεωρείται από τους σημαντικότερους εκπροσώπους.

Ο Κάλμαν με την Πριγκίπισσα της Τσάρντας λάμπρυνε το είδος και το πλούτισε με στοιχεία από την ουγγαρέζικη λαϊκή μουσική.

Στην Αθήνα η παρουσίαση μιας τολμηρής, χαριτωμένης γαλλικής οπερέτας, της Μαμζέλ Νιτούς του Έρβέ, στάθηκε η αφετηρία για την ίδρυση του πρώτου οπερετικού θιάσου από το Θωμά Οικονόμου και τον Παπαϊωάννου. Μεγάλος καλλιτεχνικός οργανισμός δημιουργείται στην Αθήνα. Η οπερέτα εξελίσσεται με καταπληκτικά γρήγορους ρυθμούς.

Καταξιωμένοι Έλληνες συνθέτες, όπως ο Σπύρος Σαμάρας (Πόλεμος εν πολέμω, Κρητικοπούλα), ο Θεόδωρος Σακελλάριδης (Τα παραπήγματα, Πικ—νικ, Βαφτιστικός), ο Νίκος Χατζηπροστόλου (Μοντέρνα κάμαρτζερα, Ερωτικά Γυμνάσια, οι Απάχηδες των Αθηνών) ασχολήθηκαν ιδιαίτερα με την οπερέτα. Η παράδοση του γνήσιου αθηναϊκού τραγουδιού και η σύνθεση λιμπρέτων που αντικαθρεφτίζουν τη ζωή, τα ήθη και έθιμα της παλιάς Αθήνας, χαρακτηρίζουν τα ελληνικά έργα.

Ο Στάθης Μαστορας γίνεται ο συνδετικός κρίκος για να γνωρίσει το πλατύ κοινό την οπερέτα και να χαρεί την ομορφιά της. Συνθέτει τις οπερέτες Ροκοκό, Το αδελφάκι μου ο Λαύρακας, Η Μιράντα, Οι παραχαράκτες σε κείμενο Τίμου Μωραϊτίνη, Η Πιπίτσα, Η Βασίλισσα του Καρναβαλιού, η Ρόζα μας και την πασίγνωστη κεφάτη λαϊκή οπερέτα Ριρί—Ριρί—Ριρίκα, πάνω σε λιμπρέτο του κωμικού και δοσανολόγου Γιάννη Πρινέα, λιμπρετίστα και των Απάχηδων των Αθηνών.

Οι οπερέτες αυτές με την πρώτη ματιά φαίνονται πολύ απλές, χωρίς τεχνική βαρύτητα, όταν όμως παίζονται σωστά, με κέφι και δεξιότητα, αποκτούν λάμψη και φλόγα και προβάλλουν ως γνήσιες λαϊκές δημιουργίες. Διακρίνονται για την απλότητα και τη φυσικότητά τους, για τη φρεσκάδα και

© Συνέχεια στη σελίδα 4

ΣΤΕΙΛΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

Με ταχ. επιταγή: Διεύθυνση Γκερόλα 1 στο Ηράκλειο 71201 ή με κατάθεσή της:

Στα βιβλιοπωλεία: Αμαλίας Ασπρακιανάκη Πλ. Λονταριών και Δημ. Κουναλάκη Εβανς 83 στο Ηράκλειο, στο φωτογραφείο του Μανόλη Σπανάκη στην Ανω Βιάννο ή στην Αγροτική Τράπεζα: Α)σμός 157)01)024723)48

ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΜΕΝΕΛ. Γ. ΠΑΡΛΑΜΑ

«Η ζωή θανάτου εγεύσατο...» (απόσπασμα)

Επισημώναμε ήδη την ορμή που εκόλπυσε τα στήθη των μαχητών της Μάχης της Κρήτης: Ερωτας της Ελευθερίας. Ο ίδιος εκείνος έρωτας που κίνησε τους Κρητικούς στις οχτώ αιματοβρεχτές επαναστάσεις του δέκατου ένατου αιώνα — αριθμός πρωτοφανής στην Παγκόσμια Ιστορία. Ο ίδιος αιματοβρεχτής έρωτας, που μεταμόρφωσε τη γλυκύτατη Παπαδοπούλα της Κριτσάς σε αδάμαστο πρωτοπαλλήκαρο του Καπετάν Καζάνη. Η υραία εκείνη και ειρηνική κοπέλλα, όταν κινδύνεψε να γίνει θύμα της βίας του Αγά της περιοχής, λησισμένησε τον αρχαλειό της, άρπαξε το μαχαίρι του:

«και δώσε 'του μόνο μαχαίρες
το στήθος επηλέκα.
— Όρασε, του λέει, άπιστε,
που θες Ρωμιά γυμνασία...»
καθώς αφηγείται ο Χρονικογράφος του Μαρμαρέλλου.

Η ίδια ευγενέστατη ορμή κίνησε και τη Μάχη της Κρή-

της. Γιατί η Κρήτη, όσο ειρηνόφιλη κι αν είναι, στη φωτιά απαντά πάντοτε με φωτιά... Και θα 'φτανε και μόνη της η ορμή τούτη να υπερβείση ηθικά τον αγώνα του Μάη του 1941. Όμως οι Κρητικοί τότε εκπαιδύσαν και ένα υμίοστο νόμο της Ελληνικής Ιστορίας: Αμύνοματ για την πατρίδα. Σε τούτο το ηρωικό βήμα σκονταν για πα Άγια του Έθνους. Κατά τούτο το ηρωικό σπένζον απαντώντας όλοι οι Έλληνες. Σε τούτο το ηρωικό σπένζον απαντώντας όλοι οι ελεύθεροι άνθρωποι όλου του κόσμου. Σε τούτο το ηρωικό σπένζον απαντώντας όλοι οι ελεύθεροι άνθρωποι όλου του κόσμου. Σε τούτο το ηρωικό σπένζον απαντώντας όλοι οι ελεύθεροι άνθρωποι όλου του κόσμου. Σε τούτο το ηρωικό σπένζον απαντώντας όλοι οι ελεύθεροι άνθρωποι όλου του κόσμου.

Ο ρόλος του δάσους στη ζωή του ανθρώπου

Του κ. Γ. ΡΟΥΣΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ

Ο ρόλος αυτός του δάσους είναι ισχυρικά μέος. Η σύγχρονη κοινωνία έχει την ανίανη του δάσους.

Τα δάση και οι πράσινοι χώροι γύρω από τα αστικά κέντρα έχουν γίνει καταφύγιο ησυχίας, ανάπαυσης και υγείας. Σήμερα πέτωνα διάση θεωρούνται ότι αποτελούν «Κοινωνική υποδομή» ανεκτίμητης αξίας για τον άνθρωπο.

Το δάσος είναι φυσικό σμα

θό που προσφέρει άπειρες υπηρεσίες στον άνθρωπο, εσφραγίσει από τα αυξηθησμένα μέτρα, με τα οποία συνθησισαμα εκτιμούμε την αξία των αγαθών. Πώς μπορούμε να εκτιμήσουμε την αξία του δάσους του Σελάκανου, όταν εκεί έχουν εγκατασταθεί 40.000 κωφές;

Η αξία λοιπόν του δάσους δεν εξαρτάται από το πόσο ζύλο θα βγάλουμε, αν το υλοστο-

© Συνέχεια στη σελίδα 3

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΒΙΑΝΝΟΥ

Παλλοί από τους συνεπαρχιώτες μας που ανισχύουν την προέβωση των εργασιών οι οποίες γίνονται στο κτίριο του Γηροκομείου Βιάννου ρωτούν σε ποιο στάδιο βρίσκονται και ποτε προβλέπεται η λειτουργία του.

Βρισκόμμε δικαιολογημένη την απορία των συνεπαρχιωτών μας και καλούμε την Επιτροπή που επιβλέπει τις εκεί εργασίες να μας στείλει μια σχετικά ανακοίνωση την οποία ευχαρίστως θα δημοσιεύσουμε.

Έτσι θα φανεί από την ανακοίνωση αυτή:

1) Ο προϋπολογισμός του όλου έργου, όπως τον προέβλεπε η σχετική μελέτη.
2) Οι εργασίες οι οποίες έχουν γίνει μέχρι σήμερα και

ο τρόπος που έχουν καλυφθεί. 3) Το συνολικό ποσό που έχει δαπανηθεί μέχρι σήμερα, καθώς και η δαπάνη η οποία απαιτείται ακόμη για την ολοκλήρωση του έργου.

Η ενημέρωση αυτή πιστεύουμε ότι θα βοηθήσει και το έργο της επιτροπής, γιατί θα κινήσει το ενδιαφέρον και των μέχρι σήμερα δωρητών αλλά και πολλών νέων.

Με την ευκαιρία επανερχόμεστε σε παλαιότερη πρόταση που έγινε από τις στήλες των Β.Ν. ότι η Επιτροπή θα πρέπει να σπιαφεί και προς την πολιτεία, η οποία να αναλάβει και μελλοντικά τη λειτουργία και συντήρηση που Γηροκομείου, γιατί ασφαλώς μόνο οι εισφορές των κατοίκων, όσο ενισχυμένες και αν είναι, δεν θα επαρκούν.

ΤΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΤΕΛ

Πολλοί συνεπαρχιώτες που για τον ερχομό τους στο Ηράκλειο χρησιμοποιούν τα λεωφορεία του ΚΤΕΛ, μας ρωτούν ποια δρομολόγια ισχύουν, γιατί πολλές φορές δεν προλαβαίνουν στην ώρα που πρέπει.

Όπως μας πληροφορήσε το γραφείο του ΚΤΕΛ, στη θερινή περίοδο ισχύουν τα παρακάτω δρομολόγια:

Από Ηράκλειο προς Βιάννο
Από Δευτέρα μέχρι Παρασκευή:
6 π.μ. μέχρι Άνω Βιάννο
9.30 π.μ. και 3 μ.μ. μέχρι Συκολόγο
Σάββατο 9.30 π.μ. και 3 μ.μ.
Κυριακή 8.15 π.μ. και 3 μ.μ.

Από Βιάννο προς Ηράκλειο:
Αναχώρηση από Συκολόγο
Από Δευτέρα μέχρι και Παρασκευή 6.30 π.μ. και 5.30 μ.μ.
Σάββατο 1 μ.μ. και 5 μ.μ.
Κυριακή 8 π.μ. και 2.30 μ.μ.
Σημείωση για το ΚΤΕΛ. Για

τα δρομολόγια που Σαββάτου και της Κυριακής εκκρεάζονται: πολλά παράσιμα και ζητούν να γίνει κάποια αναθεώρηση, ώστε να μπορούν να εξυπηρετηθούν. Αρκετοί είναι οι συνεπαρχιώτες μας που χρησιμοποιούν το λεωφορείο για να πάνε στο χωριό τους να κάνουν κάποια εργασία, στο εκεί σπίτι τους, στα χωράφια τους.

Όταν όμως το λεωφορείο αναχωρεί από το Ηράκλειο στις 9.30 το Σάββατο ή εστω και στις 8 π.μ. την Κυριακή κι επιστρέφει στις 2.30 μ.μ. Τι μα προλάβουν να κάνουν μέσα στις λίγες ώρες που μεσολαβούν;

Το παράσιμα είναι δικαιο λόγο γημένο και πιστεύουμε ότι η Διοίκηση του ΚΤΕΛ θα βρει τρόπο, ώστε και οι πελάτες που να εξυπηρετηθούν και ο

© ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 4

ΚΑΘΑΡΕΣ ΠΑΡΑΛΙΕΣ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΑΜΙΛΛΑ: ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΠΙΟ ΚΑΘΑΡΗ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Αυτοί που φεύγουν

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

| | |
|--------------------------------------|---------------|
| Κέντρο Υγείας Δ'ντης | 22669 |
| Πηροφορίες | 22625 ή 22647 |
| Ίατρεία Άγροτικό Πεύκου | 31377 |
| Χωροφυλακή Υποδιεύθυνση Βιάννου | 22206 |
| Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου | 31376 |
| Γυμνάσιο Βιάννου | 22230 |
| Άγρονομείο Βιάννου | 22008 |
| Ειρηνοδίκειο | 22211 |
| Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεία) | 22226 |
| Συνεταιρισμός Βιάννου (Έλαιουργείον) | 22136 |
| Ο.Τ.Ε. (Βλάβαι) | 22121 |
| Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες) | 22215 |
| Έλληνικά Ταχυδρομεία | 22203 |
| Κτηνιατρείο | 22090 |
| Φαρμακείον | 22140 |
| Γεωπόνιο | 22317 |
| A.T.E. Βιάννου | 22180 |

ΑΓΟΡΑΙΑ

| | |
|------------------------------------|-------|
| Πειράκης Χαρ. — Βιάννος | 22051 |
| Ζαΐμάκης Θεόφιλος — Βιάννος | 22304 |
| Θεοδοσάκης Γεώργιος — Πεύκος | 31437 |
| Καρσιάκης Έμμανουήλ — Λουτράκι | 22605 |
| Λαοθηωτάκης Γ. — Βιάννος | 22355 |
| Χατζάκης Ιωάννης — Άγιος Βασίλειος | 31301 |
| Γαλανάκης Μιχ. — Χόνδρος | 22101 |
| Ψαρολογάκης Κων. — Χόνδρος | 22109 |
| Σοφοκλής Παπαδάκης — Καλάμι | 31275 |
| Ιωάννης Κονσολάκης — Άμυρά | 31420 |

(Γιά ύπεραστικά: 0895)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ:
Η κ. Αρετή σύζ. Ιωάνν. Κατσανεμμάκη γέννησε κορίτσι

ΓΑΜΟΙ

ΣΤ ΑΜΙΡΑ:
Νίκος Γ. Χρηστάκης και Μαρία Ν. Κοκκινοπούλη
ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:
Μανώλης Θ. Ζαΐμάκης και Ιουλία Π. Ζελιμπέκη

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ:
Γεώργιος Μαρμαριτάκης
Ιωάννης Βασιλειάκης
ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ:
Εμμ. Καραμηνιλάκης
ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ:
Ιωάννης Σπυριδογιαννάκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Διοίκηση του ΚΑΠΗ Βιάννου ευχαριστεί πολύ το Χαράλαμπο Δοριλάκη, για την δωρεά του 5.000 δρχ. στη μνήμη του Γιάννη Σπυριδογιαννάκη.

ΔΩΡΕΑ ΣΤΑ «Β.Ν.»

Ο κ. Γεώργιος Ιω. Στεφανάκης (από τον Πεύκο, που μένει στην Αθήνα), με τη συμπλήρωση έξι μηνών από το θάνατο του θείου του Εμμ. Μαστρογαμβράκη, επέτρεψε πρόσφερε στη μνήμη του δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) δρχ. στα Β.Ν. ως ενίσχυση για τη συνέχιση της εκδόσεώς τους. Τον ευχαριστούμε θερμά, που για δεύτερη φορά ενισχύει πολύ την προσπάθειά μας να μη σταματήσουμε την έκδοση της εφημερίδας όλων των Βιαννιτών, πράγμα δυστυχώς πολύ πιθανό λόγω της αδιαφορίας ή απροθυμίας μεγάλου αριθμού συμπατριωτών μας να στείλουν τη συνδρομή τους, που αποτελεί τον μοναδικό πόρο

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Μ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Εγκταστάθηκε και δέχεται καθημερινά 8.30 — 12.00 και 5.30—8.30
Εκτός Τετάρτη απόγευμα και Σάββατο
στο ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ (πρώην Ιπποκράτειο), Οδός 1770 αρ. 24

Τηλ. 282848, 285336
Οικίας 252582

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ν. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στο Βαχό το 1908. Τέλειωσε το Γυμνάσιο Ηρακλείου και στη συνέχεια πήγε στο στρατό. Όταν απολύθηκε, του έγινε πρόταση να παραμείνει ως μόνιμος.

Πήγε στο χωριό του να δει τους δικούς του και να επιστρέψει, για να κάνει δήλωση ανακατάστασης. Όμως ο τραγικός θάνατος του πατέρα του (σκοτώθηκε σε ατύχημα στο ελαιουργείο που διατηρούσαν

στο Βαχό) τον ανάγκασε να παραμείνει κοντά στην αρραβωνεμένη οικογένεια, να φροντίσει μάλιστα και αδελφές και το μικρότερο αδελφό του.

Καταπίεστηκε στη συνέχεια με τ' ισχυρικό και εξελίχθηκε σε υποδειγματικό καλλιεργητή. Παντρεύτηκε με τη Βασιλική Κατωγιαννάκη κι έζησαν ευτυχισμένοι καμαρώνοντας την επαγγελματική και οικογενειακή αποκατάσταση της μοναδικής κόρης τους Αλίκης.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΙΧΕΛΑΚΑΚΗΣ

Ο Στυλιανός Μιχαλακάκης, από το Κεφαλοβρούσι Βιάννου, που πέθανε σε ηλικία 72 ετών, υπήρξε ένας απλός άνθρωπος με ελάχιστες γραμματικές γνώσεις, αφανής σ' ολόκληρη τη ζωή του. Και όμως ο αφανής αυτός άνθρωπος υπήρξε από πρώτα μετεμφυλιακά του χρόνια μεγάλος πατριώτης και αγωνιστής της Εθνικής Αντιστάσεως, άξιος προς μίμηση από τους νέους.

Στις αρχές Μαΐου 1944 βγήκε στο βουνό, σε ηλικία 22 ετών, αγύμναστος και εντάχθηκε με ενθουσιασμό, στις αντιστατικές δυνάμεις του ΕΛΑΣ των Λασιθιωτικών βουνών, τις οποίες είχε την τιμή να διοικήσει.

Γυμνάστηκε μαζί με άλλους σαράντα εφήβους, ηλικίας 18 έως 22 ετών, από τους εκπαιδευτές Γεώργιο Παντουβάκη, έφεδρο λοχία και Ιωάννη Εμμανουήλ Σπανιάκη, έφεδρο δε-

κανέα. Υπήρξε γενναίος, πειθαρχικός, πρόθυμος και έτοιμος για κάθε θυσία. Προπατός όμως αναδείχθηκε άριστος σκοπευτής, πρώτος και καλύτερος. Τα προσόντα που αυτά εξετίμησε αργότερα, όταν στρατεύθηκε, ο Λοχαγός του, ο οποίος, παρά τις ελάχιστες, οπαναλαμβάνω, γραμματικές του γνώσεις, τον έκανε έφεδρο Λοχία και πρότερου τη μόνιμοποίησή του, που όμως δεν αποδέχτηκε.

Στη μεγάλη εκ παρατάξεως μάχη Μαραθιάς — Φαρτίτσας της 11ης Οκτωβρίου 1944, του εμπιστεύθηκε ένα από τα επτά πολυβόλα που διέθεταν και με αυτοσχέδια θέρισε δεκάδες Γερμανούς μέσα από τα χαρακώματα.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΑΚΗΣ
Επίτιμος Δικηγόρος
Συντηρχής Ε.Α.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΚΗΣ

Ο Γεώργιος Ιωάννου Μαρμαριτάκης που αφιλοκλήτως και τόσο πρόωρα απεβίωσε την 20 Μαΐου 1993, γεννήθηκε στον Πεύκο Βιάννου το έτος 1934. Αφού τελείωσε το εξατάξιο παιδαγωγικό τύπου Γυμνάσιο της Βιάννου, σπούδασε με μίσηρες στερήσεις στην Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, μαζί με τον επιστήθιο του Ιωάννη Κουρά Μασχοβάκη και έλαβε το πτυχίο του φιλόλογου καθηγητή. Το καλοκαίρι του έτους 1958 τον γνώρισαν στην Άρβη Βιάννου, σε διακοπές και έκτοτε συνδεθήκαμε με μια ειλικρινή, ανιδιοτελή και ακατάλλητη φιλία, που κράτησε τριάντα πέντε ολόκληρα χρόνια μέχρι του θανάτου του. Νυμφεύθηκε την εξαίρετη Σπουρούλα, θυγατέρα Εμμανουήλ και Αλίκης Χρηστάκη, με την οποία απέκτησε δυο παιδιά, ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Υπήρξε άριστος επιστήμονας, φιλόλογος, ιστορικός και παιδαγωγός. Ήταν ακροαμένος με πάθος στην επιτέλεση των εκπαιδευτικών του καθηκόντων και προσέφερε τα φώτα του, με αυταπάρνηση και αυτοθυσία πάντοτε ακούρατος, αρχικώς στο Γυμνάσιο Άνω Βιάννου και μετέπειτα σε Γυμνάσια και Λύκεια της πόλεως Ηρακλείου. Ήταν άνθρωπος, ακέραιος, σοβαρός, πρῶς και καλοκάγαθος και για αυτό αγαπητός στους πάντες, συμμαθητικούς

του και μαθητές του. Υπήρξε οδαιμαντικός χαρκτηρας και με την πραότητα, ανεκτικότητα και ευθύτητα του, αφού σ' ολόκληρη τη ζωή του, προτιμούσε να δεικεται παρά να ιδικει, απέκτησε μόνο φίλους και κανένα εχθρό. Προσήγγισε την τελειότητα. Στη νεκρώσιμη ακολουθία, στον Ναό Αγίου Νικολάου Πεύκου, εξεφωνήθηκαν πολλοί επίκαιροι λόγοι.

Το πάθος όμως του λόγου του παιδικού φίλου, συμφοιτητή και συμμαθητή του Ιωάννου Μασχοβάκη, με τις συναισθηματικές που εξάρσεις, τη συγκλονιστική και συγκινησιακή απμόσφαιρα της δημόσιας γέννησης, απόρροια της μεγάλης του αγάπης προς το φίλο του και του πόνου από την απώλειά του, έκανε ολόκληρο το πολυπληθές εκκλησίασμα, να αναλυθεί σε δάκρυα.

Τέλος υπήρξε άριστος οικογενειάρχης.

Πρέπει να είναι υπερήφανοι για αυτόν η σύζυγός του και τα παιδιά του. Οι αρετές του και η πάγκοινη υπερροφημία του, ιας αποπέλευσαν βάλσαμο παρηγορίας των.

Για την μνήμη του διαθέτω δρχ. 15.000, υπέρ του Γηροκομείου Βιάννου.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΑΚΗΣ
Επίτιμος Δικηγόρος
Συντηρχής Ε.Α.

ΤΡΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΙ ΠΟΥ ΜΟΙΑΖΟΥΝ

Τους τελευταίους μήνες πέθαναν στην Άνω Βιάννο τρεις γυμαϊκές που η ζωή τους είχε πολλές ομοιότητες. Γεννήθηκαν και μεγάλωσαν κι έζησαν πολλά χρόνια χαρούμενες, σ' ευτυχισμένο περιβάλλον. Μα ήρθαν μετά δύσκολα χρόνια. Γεγονότα που τις πλήγωσαν για να φύγουν από τη ζωή μικρομέ-

στην Άνω Βιάννο κι άλλα χωριά. Ήξει αδελφές. Οι τρεις δασκάλες. Ευτυχισμένη οικογένεια. Παντρεύτηκε η πιο μεγάλη η Απαλάντη με το Μύρο Κομδουλάκη, Αγρονόμο ερ. αξικό αποκτούν δυο παιδιά κι η χαρά γεμίζει το σπίτι. Μα ξαφνικά ήρθαν τα χτυπήματα το ένα μετά το άλλο. Πέθανε η μια της αδελφή. Έρχεται η κατοχή. Οι κατακτητές συλλαμβάνουν κι εκτελούν τον άνδρα

της. Συλλαμβάνουν και την ίδια για λίγες μέρες. Ακολουθούν μ ιαργότερα θάνατοι πολλοί. Γονείς, αδελφές η μια μετά την άλλη, τις χάνει όλες. Μόνη παρηγοριά τα παιδιά κι εγγόνια, που της έδωσαν δύναμη κι άντξε καρτερικά μέχρι τα βαθιά γεράματα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΛΑΧΑΚΗ — ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ. Μοναχοκόρη η Βασιλική. Ζει και καμαρώνει τους πέντε αδελφούς. Την μαμαρώνουν και αυτοί. Ζουν μαζί την έντονη σε κοινωνικές εκδηλώσεις ζωή της Άνω Βιάννου στη δεκαετία του 1930. Τότε που η νέα γενιά της Βιάννου οργάνωνε θεατρικές παραστάσεις, χοροεπιδείξεις, καντάδες, παινήγυρια. Παντρεύεται τον Δημήτρη Παπαδογιάννη και ζουν ευτυχισμένοι πολλά χρόνια. Μα ξαφνικά άλλαξαν τα πάντα. Αρρώστησε ο Δημήτρης και πέθανε. Πέθαναν και τρεις της αδελφές. Ένα πέσιμο την καθιλώνει για πολλούς μήνες στο κρεβάτι. Οι περιποιήσεις των δικών της

δεν τη σώζουν κι έφυγε κι αυτή.

ΜΑΡΙΑΝΑ ΣΥΜΒΟΥΛΑΚΗ — ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ: Κόρη της Αρτεμίας, πρώτου δασκάλου στα Καλάμι, και του Συμβουλάκη από τους εμπόρους του Κερατοκάμπου. Ευτυχισμένη οι κογένειά. Δυο αδελφούς κι ο αδελφός τους. Παίρνουν μέρος στη ζωή που χωριού με έντονη την παρουσία τους. Παντρεύονται τ' αδελφία και πελευτάια η Μαριάννα με το Γεώργιο Παπαγιωτάκη, μηχανικό στο εργοστάσιο του Σιμεταρισμού, κι αποκτούν ήρσα παιδιά. Μα ο θάνατος ήρθε ξαφνικά. Πέθανε ο άντρας της (αυτή έγκυος τριών μηνών). Πέθαναν κι οι γονείς της. Αγώνια σκληράς ν' αναβρέσει, να μορφώσει και ν' αποκαταστήσει τα παιδιά της. Ζήληψε ο χάρις τη νέα ευτυχία της Μαριάννας και πήρετο γαμπρό της. Μεγάλωσε ο καημός της. Δεν κράτησε πολύ κι έφυγε ξαφνικά από ένα εγκεφαλικό επεισόδιο.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Οι Σύλλογοι των διδασκόντων καθηγητών που Γυμνασίου και του Λυκείου Βιάννου, αφού συζητήσαν σε έκτακτη Συνεδρίαση σήμερα, ημέρα Παρασκευή 21—5—1993 και ώρα 10 π.μ. μετά από τη θλιβερή είδηση του ξαφνικού θανάτου του εκλεκτού συμαδελφου Μαρμαριτάκη Γεωργίου, που διετέλεσε από το 1963 μεχρι το 1972 καθηγητής στα δύο σχολεία και Διευθυντής το 1966—67, διακρίθηκε για το πρότυπο ήθος, την ακεραιότητα που χαρακτήριζε την εμπειρία και πολυμάθειά του, αλλά και για την άσφογη συμπεριφορά του προς το Σύλλογο των συμαδελφών του και προς τους συνεπαρχιώτες μαθητές του.

ΜΕ»,

4) Να αναγνωσθεί το Ψήφισμα αυτό στο τέλος της νεκρώσιμης ακολουθίας από τη Διευθυντρία του Γυμνασίου Τριφυλιανάκη Φωτεινή και

5) Να εκφραστεί επίκαιρος από την Καθηγήτρια Φραγκάκη Μαρία.

Για το σκοπό αυτό συντάχθηκε η παρούσα πράξη και υπογράφεται:

Η Διευθυντρία
ΤΡΥΓΩΝΑΚΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
(Φιλόλογος)
Οι Καθηγητές

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Για την κάλυψη λειτουργικών αναγκών στα Δημοτικά Σχολεία της επαρχίας χορηγούνται τα παρακάτω ποσά:

- Δημ. Σχολείο Αμυρά 500.000
- Δημ. Σχολείο Άνω Βιάννου 1.700.000
- Δημ. Σχολείο Καλαμίου 70.000
- Δημ. Σχολείο Συκολόγου 70.000
- Δημ. Σχολείο Χόνδρος 200.000

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΘΑΛΑΜΟΣ 242 ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ 100 ΗΜΕΡΩΝ

- Η υγειονομική περιθαλψη στην Ελλάδα
- Το σταφιδικό και η τύχη των αγροτικών προ'όντων
- Η εγκατάλειψη της υπαίθρου και οι επιπτώσεις της.
- Το Βορειοηπειρωτικό και ο ρόλος των ισχυρών
- Η κατοχή και ο εμφύλιος
- Η κατάρρευση των σοσιαλιστικών χωρών
- Είναι αυτοπία ο σοσιαλισμός;
- Η ζωή των ναυτικών μας.

Αυτά είναι τα θέματα του βιβλίου «Θάλαμος 242» όπως τα βλέπουν οι απλοί άνθρωποι του λαού μας. Μαζί μ' αυτά και πολλά λογογραφικά και άλλα στοιχεία.

Πωλείται στα βιβλιοπωλεία της Κρήτης
Στην Αθήνα: Εκδόσεις Αναστασάκη Ιπποκράτους 1 και βιβλιοπωλείο «Εστία» Σόλωνος 60.

Στη Θεσσαλονίκη: Καστριτσίου 15
Στην Αν. Βιάννο: Φωτογραφείο Σπανιάκη
Δ)ση συγγραφέα:
Γκερόλα 1 τηλ. 281654 Ηράκλειο

«ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Μηνιαία έκδοση στην ύπηρεσία όλων των Βιαννιτών

Έκδοτης — Διευθυντής Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

Οδός Γκερόλα 1 Τηλ. 281654

Φιλολογική έμπειρία κειμένων Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Έβανς 83 (Στόα Μουρτζή) τηλ. 242.040

Ετήσιες συνδρομές δρχ. 1.000 Κοινοτήτων—Σχολείων — Ένοριών » 1.500

Έμβληματα: Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ Έπιστολές για την ύλη: Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ: Γκερόλα 1 Ηράκλειο

Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ: Καποδιστρίου 39 Ηράκλειο Χειρόγραφα δημοσευόμενα ή μή δέν επιστρέφονται. Τά ένυλόμενα άρθρα έκφράζουν τις απόψεις των συγγραφέων τους.

Ο ρόλος του δάσους στη ζωή του ανθρώπου

Συνέχεια από τη σελίδα 1 μήςουμς. Εξοφλούσαμε το φυσικό περιβάλλον, μέσα από οποίο φάνηκε το ανθρώπινο γένος και στη θέση του εγκαταστήσαμε ένα πανίσχυρο τεχνολογικό περιβάλλον, το οποίο μας κτυπά αλύπητα. Θα διαπιστώσουμε μια μέρα ότι η γή δεν είναι κατοικήσιμη για τον άνθρωπο.

Είναι ευρυνμία να φθάνουμε στη Σελήνη και ταυτόχρονα να αχρηστεύουμε τη Γη. Αγνοούν οι περισσότεροι ότι η φύση είναι γενέτειρα του ανθρώπου και πηγή πόρων για την επιβίωσή του. Η απόθεση όλων μας στους νόμους της φύσεως επιφέρει τη διαπάραξη της ισορροπίας της.

Η φύση στην περίπτωση του δάσους χρειάζεται μεγάλο χρόνο για να μας αποδώσει καρπούς. Έτσι είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να απολαύσει ο άνθρωπος όλα τα αγαθά ενός δάσους που ιδρύει. Οι επομένως γενεές θα έχουν τη χαρά να τ' απολαύσουν. Είναι αναγκαίο να καταλάβουμε ότι πέρασε η εποχή κατά την οποία ο καθαρός αέρας, το καθαρό νερό και τα χρώμα εθεωρούντο ως ανεξάντλητα αγαθά.

Τώρα κάθε ανέργειά μας πρέπει να καθοδηγείται μεταξύ άλλων και από τη σκέψη ποιά θα είναι η επίδρασή της στο περιβάλλον.

ΤΑ ΔΑΣΗ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ Δεν υπήρχε και δεν υπάρχει φυσικός, κλιματικός, εδαφικός, γεωγραφικός λόγος που να μη συμμετοχούν για τη φυσική εγκατάσταση και ανάπτυξη των δασών στην Κρήτη.

Τα πρώτα σημαντικά στοιχεία για τη δασική βλάστηση της Κρήτης ανάγονται στη Μινωική εποχή και βασίζονται κυρίως στα πολλά αρχαιολογικά ευρήματα που ήρθαν από τους (Ανάκτορα Κνωσού — Φαιστός — τοιχογραφίες — σε γιγεία — σφραγίδες κ.λπ.), μνημεία — διακοσμήσεις.

Τα πολλά εργαλεία επεξεργασίας του ξύλου, όπως πασέογρια — πριόνια κ.ά., τα εργατήρια ξυλουργικής που βρέθηκαν σε πολλά μέρη του νησιού, βεβαιώνουν ότι η υλοτομική και η ξυλουργική τέχνη ήταν αρκετά ανεπτυγμένη στην Κρήτη.

Η οικοδομική χρησιμοποίησή τεράστιες ποσότητες Κρητικής ξυλείας. Ιδιαίτερα γνωστοί είναι οι παραγόμενοι από τα κυπαρισσόδαση και ευρύπτερα διαδομένοι, ακόμα και εκτός Κρήτης, περίφημοι και χαρακτηριστικοί «Μινωικοί

κίονες» που δημιούργησαν ξεχωριστό αρχιτεκτονικό ρυθμό με ιδιαίτερο χαρακτηριστικό την απομείωσή τους προς τα κάτω.

Από τα στοιχεία αυτά και από τα λείψανα των δασών κυρίως στις νότιες περιοχές της φαίνεται ότι στην αρχαιότητα η Κρήτη καλυπτόταν από πλούσια δασική βλάστηση με ψηλά δέντρα από πεύκο, κυπαρίσσι, δρυ, πρίνο, σφεντάμι κ.ά.

Η πλούσια εκείνη δασική βλάστηση μαζί με την αφθονία των θηραμάτων, τα γόνιμα εδάφη αποτέλεσαν την κύρια στήλη αλλά και την προϋπόθεση για τον αποικισμό της Κρήτης και μάλιστα πολύ πριν από άλλα γειτονικά νησιά.

Τα δάση της Κρήτης δεν συντηρήσαν μόνο στο να κατοικήθει η Κρήτη νωρίς αλλά και να κατοικήθει ολόκληρη. (Λέγεται ότι κατά την Μινωική εποχή υπήρχαν 150 πόλεις, ενώ οι κάτοικοι ίσως έφταναν τα 1.000.000).

Η θέση που επιλεγόταν για την ίδρυση μιας πόλης εξαρτιόταν, όπως μας λέει ο Πλάτων, και από την ύπαρξη δασών στην περιοχή αυτή.

Το θαυμάσιο όμως φυσικό πλούσιο δάση κατόρθωσε να μείνει με αποσπασί τους κατοίκους από τους πρωτόγονους φόβους, να τους ζυμώσει τη χαρά της εργασίας και της δημιουργίας και να τους εξασφαλίσει τις δυνατότητες, ώστε γρήγορα να εμφανιστούν τα πρώτα ίχνη πολιτισμού που οδήγησαν στην ανάπτυξη του μεγάλου και ονομαστού Μινωικού Πολιτισμού που διατηρήθηκε 2.000 χρόνια.

Ιστορικά συγγράμματα αναφέρονται στη μεγάλη δασοβρίθεια του νησιού, από την οποία προμηθεύονταν οι τότε πολιτισμένοι λαοί (Έλληνες, Φοίνικες, Αιγύπτιοι) τεράστιες ποσότητες ξυλείας που χρησιμοποιούνταν στην μαυπηγική και οικοδομική.

Στα πλούσια δάση πρίνου, κυπαρίσσιου, πεύκης και ισφάνδαμου, υπολείμματα των οποίων σώζονται μέχρι σήμερα σε διάφορες περιοχές της Κρήτης, σύμφωνα με μαρτυρίες αρχαίων συγγραφέων οφειλόταν η ανάπτυξη του Μινωικού πολιτισμού.

Υποστηρίζεται από τους αρχαιολόγους ότι η παρακμή του Μινωικού πολιτισμού οφειλεται στην καταστροφή των δασών που υπήρχαν τότε ακόμη και στα πεδινά και παραθαλάσσια μέρη και ο περιορισμός της ξυλείας. Συνεχίζεται

από τους στις αρεινές και απομακρυσμένες περιοχές. Αν αναλογιστούμε ότι για κάθε πλίο που κατασκευάζονταν τότε χρειαζόνταν 4.000 κορμούς κυπαρίσσιου, αντιλαμβάνεστε πόσο μεγάλες ποσότητες ξυλείας έπρεπε να υλοτομηθούν για να ναυπηγηθεί ο ιστόλος του Μίνωα, χωρίς να σταματήσουν και οι εξαγωγές ξυλείας που γίνονταν.

Ο μεγάλος αυτός στόλος εκτός των άλλων συνέβαλλε και στη δημιουργία του διεθνούς εμπόριου της Κρήτης. Ξυλεία για οικοδομές, ξυλεία ναυπηγής από κυπαρίσσι, κίονες, φλαγές, ρητίνη, αρωματικά φυτά ήταν τα κύρια δασικά προϊόντα εξαγωγής.

Πρώτος ο Όμηρος τον 8ο αιώνα π.Χ. ομιλεί για το πλούσιο και καπνιστό νησί και ιδιαίτερα για την πολυδενδρή Κνωσό.

Ο Ηρόδοτος αναφέρει το δασωμένο Αιγαίο Όρος, την Ίδη.

Ο Πίνδαρος αναφέρει τα πολλά κυπαρίσσια που φύονται στην Κρήτη.

Περισσότερες πληροφορίες μας δίνουν ο Πλάτων και ο πατέρας της Βοτανικής Θεόφραστος. Ο τελευταίος, αναφερόμενος στη θαυμάσια βλάστηση του νησιού, μιλάει για διάφορα απαγνόμενα είδη, όπως τη δρυ, το πλατάνι, τη μαύρη λεύκη, το φοίνικα και ιδιαίτερα το κυπαρίσσι.

Ο Καλλιμάχος ομιλεί για το δασωμένο Κρητικό όρος, την Ίδη.

Ο Νικόμαχος ο Κολοφώνιος για το κυπαρίσσι.

Ο Διόδωρος ο Σικελιώτης αναφέρει το ιερό άλσος της Κνωσού, όπου κυπαρίσσια, που ήταν αφιερωμένο στη θεά Ρέα, και ο γεωγράφος Σπράβων αναμάζει την Κρήτη «δασεία», δηλαδή πυκνοδασωμένη, πυκνοδασοσκεπή.

Ο Πλούταρχος μας πληροφορεί ότι οι μινωικοί προτιμούν το κρητικό κυπαρίσσι. Οι Λατίνοι συγγραφείς αναφέρονται στο κρητικό κυπαρίσσι, τις λεύκες, τον άρκενθο, την ιτιά, το φοίνικα κ.ά.

Ο περιορισμός των δασών της Κρήτης αρχίζει με την εμφάνιση των πρώτων κατοίκων της. Κατ' αρχήν υποχωρούν τα δάση που βρίσκονται κοντά στις πόλεις και τους οικισμούς.

Οι απογινόμενες εκτάσεις αποδίδονται στην γεωργική εκμετάλλευση ή μετατρέπονται σε θαμνότοποια, φρυγανότοποια και χαρτολιβάδα, που προσφέρονταν για την αναπτυσσόμενη κτηνοτροφία.

Εκτεταμένα δάση υλοτομούνταν για να καλύψουν τις ανάγκες των κατοίκων σε ξυλεία καύσιμη, οικοδομική ή ναυπηγική. Συνεχίζεται

Ευχαριστήριο

Η Επιτροπή του Γηροκομείου της ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΙΑΝΝΟΥ αισθάνεται την ανάγκη και θέλει να ευχαριστήσει θερμά και από τη θέση αυτή των «Β.Ν.» τους δωρητές που από το υστέρημά τους ή το περισσεύμα της αγάπης των πρόσφεραν με αγάπη τα παρακάτω ποσά στο Γηροκομείο της Επαρχίας μας:

Οι οικογένειες: Εμμανουήλ Αγγελάκη — Αγοστιάκη στη μνήμη της θείας παύς Αγγελικής Καστρινιάκη δρχ. 10.000, Ιερέως Πρωτ(τ)ρου Γεωργίου Γουρμνιζάκη αντί μνημοσύνου στη μνήμη της μητέρας τους Μαρίας δρχ. 34.000, Πολυχρόνη Κονταξάκη στη μνήμη Μαρίας Μιχ. Γουρμνιζάκη 5.000, Ιωάννη Εμμ. Πετράκη στη μνήμη της μητέρας τους Κυριακής 15.000, Κωμ(ν)ου Στεφανιάκη στη μνήμη των γονέων τους Γεωργίου — Σοφίας, Χαριλάου — Μαρίας και αδελφών Ιωάννου Στεφανιάκη και Νικολάου Καλλέργη δρχ. 10.000, Μανόλη Κοτσιφάκη δρχ. 20.000, Ιωάννη Θ. Καρπούκη στη μνήμη του πατέρα τους δρχ. 5.000, Πολυχρόνη Κονταξάκη 5.000 στη μνήμη των νεκρών τους, Γεωργίου Καργαμυράκη στη μνήμη των νεκρών τους 5.000 δρχ., η κ. Σπασούλα Πετράκη 10.000 δρχ.

Στη μνήμη Δημητρίου Πετράκη:

Το προσωπικό του Γραφείου Β)θμίας Εκτ)σης 11.000 δρχ., τα ανήψια του Αριστείδη — Βέτα Κρισσά, Μαρία και Γιάννα Κουτρομπιάκη 6.000 δρχ., οι οικ.: Μύρωνος Κουτρομπιάκη 5.000 δρχ., Γεωργίου Εμμ. Πετράκη 5.000 δρχ., Σπύρου Παναγιωτάκη 5.000 δρχ., Μανόλη Παπαγιάννη 5.000, Γιάννη Φραγκιαδάκη 20.000, Σπύρου Περαγιαννάκη 20.000, Μιζάκη στη μνήμη του άνδρα Μιζάκη στη μνήμη του άνδρα της Μιχάλη 5.000 δρχ., Στη μνήμη Κυριακής Εμμ. Πετράκη ο Γιάννης Εμμ. Πετράκης 10.000 δρχ.

Στη μνήμη Αταλάντης Κονδυλάκη αντί στεφάνου:

Ο πατέρας της Ιωάννης Μιρ. Κονδυλάκης 10.000, Δημ. Σχολείο — Νηπιαιγωγείο Άνω Βιάννου 10.000, η κ. Αφροδίτη Λουλάκη 10.000, οι οικ.: Πο

λυχρόνη Κονταξάκη 5.000, Εμμανουήλ Αντ. Αγαπάκη 10.000, Νικολάου Μιουρογιάνη 10.000, Χαραλάμπη Δοριάνη 5.000, Γεωργίου Αλεξ. Αγαπάκη 5.000, Μιχάλη — Άννας Παπαδάκη 5.000, ο Σύλλογος Καθηγητών Γυμνασίου Παρίτιας 5.000, οι οικ.: Γεωργίου Καργιαλάκη 5.000, Βασιλείου Κονδονασάκη 10.000, Νικολάου Σπαιανάκη του Δημ. 10.000, Κώστα και Μαρίας Σπανάκη του Νικ. 10.000, Παντελή και Θεοφανίνας Κανάκη — Χατζηχαραλάμπους 5.000, Κομποράκη Εμμανουήλ 5.000, ΑΤΕ Θυρίδα Βιάννου 10.000, οι οικ.: Φραγκιαδάκη Ματθαίου 15.000, π' Στυλιανού Γεωργιαννάκη 5.000, Παπαδομαρκακή Χαραλάμπη Ιωάνν.—Ζωής 5.000, Παπαδάκη Εμμανουήλ 5.000, Γελασάκη Ελένης 10.000, Ιωάννη Νικ. Παπαδημητριάκη 10.000, Ανθουλάκη Αριστείδη 10.000, Πρωτ(τ)ρου Γεωργίου Γουρμνιζάκη 15.000, Σοφίας Μάλλιου Μαθιουδάκη 5.000, Νικόλαος Σπ. Αγαπάκης 5.000, Πολυχρόνης Κονταξάκης 5.000, Μαρία Ηλ. Παπαδημητριάκη 5.000, Δημοτικό Σχολείο— Νηπιαιγωγείο Άνω Βιάννου 5.000.

Επίσης οικογένειες: Ιωάννη Εμμ. Πετράκη στη μνήμη Κυριακής Πετράκη 10.000, Ιωάννη Κωμ. Καρπούκη στη μνήμη των γονέων του 5.000, Λυκούργου Σκούντζου Ιατρού — Ειρήνης Σκούντζου στη μνήμη Μαρίας Μιχ. Γουρμνιζάκη 10.000, Σπύρου Περαγιαννάκη στη μνήμη πεθερικών 5.000, Μανόλη Παπαδάκη στη μνήμη νεκρών τους 17.000, Γεωργίου Δοριάνη στη μνήμη νεκρών 15.000, ο Χαριάλαμπος Γεωργ. Λουλάκης στη μνήμη του πατέρα του 10.000.

Αντί στεφάνου στη μνήμη Μιχάλη Πλαντζουνάκη:

Δημήτρης Σαρρής, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ 10.000, οικ.: Δημήτρη Πλαντζουνάκη 10.000, Μανόλη Πλαντζουνάκη 10.000, Πρωτ(τ)ρου Γεωργίου Γουρμνιζάκη αντί μνημοσύνου στη μνήμη γονέων Μαρίας και Μιχάλη δρχ. 15.000, Νίκου Δασκαλάκη — Ζωής Τρουλάκη 15.000. Αντί μνημοσύνου στη μνήμη Ροσιτάκη Μανόλη: Νίκη χ. Εμμ. Ροσιτάκη 25.000 και τα παιδιά του Κώστα Νι-

κος Λουκάς. Ελευθερία Κοκολάκη — Ζόχα 5.000 στη μνήμη της αδελφής της Μαρίας.

Αντί στεφάνου στη μνήμη Ευσεβίας Κολιαραδάκη:

Τα παιδιά της 20.000 δρχ., οικ. Σταύρου Μπιτσικάκη 5.000, Μαρία και Γιάννης Πνευματικάκης 5.000, οικ. Ιωάννου Παπαδομαρκακή 5.000, Μιχάλης και Βαγγελιώ Κολιαραδάκη 5.000, οικ. Ευθυμίου και Δημήτρη Κακαβά 30.000 στη μνήμη νεκρών τους, Μαρία Πλαντζουνάκη 10.000 στη μνήμη του συζύγου της Μιχάλη και γονέων και συγγενών.

Αντί στεφάνου στη μνήμη Βασιλικής Βλαχάκη — Παπαδογιάννη:

Βαγγελιώ Γουρμνιζάκη 10.000, οικ. Πολυχρόνη Κονταξάκη 5.000, Μανόλη Καραγιάννη 5.000, Ελένη — Ζαχαρένια Βασιλαράκη 5.000, π' αδελφία της Γιάννης 10.000, και Περικλής 10.000, τα ανήψια της Χρήστος — Μαρία 10.000, Νίκος — Μαίρη 10.000, Γιούργος — Κλειώ 10.000, οικ. Κώστα Αγοπάκη στη μνήμη του 10.000, Ξανθούλα—Κλειώ Αγαπάκη 5.000 και αντί μνημοσύνου Περικλής Βλαχάκης 20.000 δρχ.

Στη μνήμη της θείας τους Ελένης Μιρ. Παπαμπαθαίου Αγ. Βασιλείας οικ. Εμμανουήλ Χαρ. Παπαδάκη 5.000

Αντί μνημοσύνου στη μνήμη Αταλάντης Νικ. Αγαπάκη

Ο σύζυγος της Δημήτρη Πριονάρης 10.000, Νικόλαος — Ελένη Αγαπάκη 10.000 δρχ.

Όλους αυτούς, καθώς και εκείνους που κατέθεσαν ποσά στα Β.Ν. και σε άλλες τοπικές εφημερίδες, θερμά ευχαριστούμε.

Από την Επιτροπή Γηροκομείου Επαρχίας Βιάννου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Επιτροπή του Πανεπιστημιακού Μνημοσύνου, για να καλύψει τα έξοδα που θα γίνουν στις εκδηλώσεις τις οποίες προγραμματίζει φέτος με τη συμπλήρωση πενήντα χρόνων από το αλοκάυτωμα της επαρχίας, τύπωσε ειδικά για το σκοπό αυτό κουπόνια. Τα κουπόνια αυτά βρίσκονται στα χέρια του παμμία της Επιτροπής κ. Νίκου Μπαρμπαδάκη, (συν)χου δασκάλου στην Άγιο Βασίλειο τηλ. (0895)31.302.

Όσοι από τους συναρχηγούς επιθυμούν να βοηθήσουν στη διακίνησή τους μπορούν να ζητήσουν να τους σταλούν τα απελέχη που θέλουν.

ΕΚΔΡΟΜΗ

ΤΩΝ ΒΑΧΟΥΔΙΑΝΩΝ

Ο Σύλλογος Βαχουδιανών «ΑΦΕΝΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ» πραγματοποιεί εκδρομή για τα μέλη του στις 16 Μαΐου στον Όσιο Ιωάννη Ρώσο.

Μετά από μια μαγευτική διαδρομή στα βουνά της Ευβοίας και το προσκύνημα, οι εκδρομείς κατέληξαν στο Πήλι, ένα από τα ωραιότερα χωριά της Ελλάδας, όπου γευμάτισαν όλοι μαζί και ακολουθήθηκε γλέντι με λύρα και μαντολίνο.

Την επιτυχία αυτής της εκδήλωσης και μεγαλύτερη ευχάστε να έχουν και οι επόμενες.

Το Δ.Σ.

ΔΥΟ ΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΙ

ΛΗΣΤΕΨΑΝ 63ΧΡΟΝΟ

Δύο άγνωστοι άνδρες έχοντας καλυμμένα τα πρόσωπά τους με κουκούλες, μπήκαν στις 2.30 τα ξημερώματα της 4ης Ιουνίου στο σπίτι του Μανόλη Χατζογιαννάκη 63 χρόνων, στο χωριό Πεύκης—Βιάννου και αφού τον ακινητοποίησαν με τα χέρια τους στο κρεβάτι όπου ήταν ξαπλωμένος (διαδόθηκε ότι του έκαμαν ένεση μαρκωτική) του έκλεψαν 180.000 δρχ. και εξαφανίστηκαν.

Προανάκριση και έρευνες για την ανακάλυψη των δράστων διενεργεί το Αστυνομικό Τμήμα Βιάννου.

ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΙΕΥΤΡΑΣ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ Δέχεται με ραντεβού Μ. Μουσούρου 26 έναντι Απολλωνείου Νοσοκομείου Τηλ. 285448, 9—1 πρωί 6—8 απόγευμα, εκτός Τετάρτης.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Γ. ΤΑΚΤΙΚΑΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ ΠΑΙΔΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ Πτυχιούχος BOSTON UNIVERSITY ΗΠΑ Στοματική αποκατάσταση Παιδιών, Εφήβων, ατόμων με Ειδικές ανάγκες και ατόμων με στοματικές σχιστίες ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥ Δευτ. - Παρ. 9-1 π.μ., 5-8 μ.μ. εκτός ΤΕΤΑΡΤΗΣ απόγευμα Αβέρωφ 13 (άνωθεν ΕΤΒΑ) Ηράκλειο—Κρήτης Τηλ. (081) 280180

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΛΙΑΣΙΔΟΥ-ΓΕΛΑΣΑΚΗ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ Πλ. Ομονοίας 9—Πατησίων 5 1ος Οροφος (εντός στοάς) 104 31 Αθήνα Τηλ. γραφ. 5233551 — 5233053 Τηλ. οικίας: 9618037 — 9641947

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1
σκοπός της κίνησης του λεωφορείου να εκπληρώνεται σωστά. Αλλά και για το δικό τους συμφέρον.
Έτσι, όπως λειτουργεί σήμερα, πολλοί μπαταριών τους με

τάβασή τους ή ψάχνουν να εξυπηρετηθούν με άλλο τρόπο δημιουργώντας υποκαρτώσεις σε γνωστούς για να εξυπηρετηθούν ή εγκαταλείπουν εργασίες που μπορούν να κάνουν.

Η ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΕΤ 1 «Όταν ήμουν δάσκαλος»

Με ενδιαφέρουν περιμέναμε τη διακημιζόμενη σειρά της ΕΤ 1 «Όταν ήμουν δάσκαλος», βασισμένη στο αμύμητο έργο που μεγάλο συνεπαρχιώτη μας λογοτέχνη Ιω. Κωνδύλακη — Διαβάτη. Και παρακολουθήσαμε με καπταλήξη και αηδία το 1ο επεισόδιο (Κυριακή, 20 Ιανουαρίου), διαπιστώνοντας ότι πρόκειται για μια πανέθλια παραγωγή, στην οποία με τρόπο εντέλως αυθαίρετο παραισιολογείται «τηλεοπτική ιδέα» στο περιεχόμενο, η χάρη και η ισορροπία ενός από τα ωραιότερα και πιο χαρακτηριστικά έργα της λογοτεχνίας μας. Παράδειγμα η νοσηρή επιτόνη-

ση του σεναριογράφου και σκηνοθέτη κ. Γ. Μυλωνά που σφοδρά την άθλια σκηνή με τη δόξαν χήρα και τον γραμματικό της Κοινοτήτας (πρόσωπα ανύπαρκτα στο έργο του Κωνδύλακη), που εξευτελίζει το λαό μας και την Κρήτη (το Χανιά στη συγκεκριμένη περίπτωση), καθώς μάλιστα η σειρά χαρακτηρίζεται ως «ηθογραφία που δραματίζεται σε ένα κρητικό χωριό στις αρχές του αιώνα». Περιορίζομαι σήμερα σε αυτά τα λίγα, με την επιφύλαξη να επανέλθω σε επόμενο φύλλο των Β.Ν.

Κ. Γ. Στεφανιάκης

ΣΤΑΘΗΣ ΜΑΣΤΟΡΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

τη ζωντανία τους. Η μουσική προσαρμόζεται στις απαιτήσεις του κοινού της εποχής: ερωτική, ανάλαφρη, δροσερή, εκφράζει με τις αποχρώσεις της τα συναισθήματα και τους καμηούς της ανθρώπινης ψυχής. Ο Μάστορας γράφει με μεγάλη άνεση και ταχύτητα τα έργα του. Φαίνεται περισσότερο να αυτοσχεδιάζει παρά να συνθέτει. Η μουσική του γλυκιά, φυσική, λαϊκή, νοσταλγική είναι ένα αρμονικό συνταίριασμα ήχων και ρυθμού, δίχως εκζήτηση και διάθεση να καταπλήξει.

Ο Αλέξανδρος Μποτετζάγιας, καθηγητής αρχιμουσικός, σε ένα άρθρο του για το Στάθη Μάστορα (Ελληνες Μουσουργοί — Στάθης Μάστορας, περιοδικό Ραδιοηλέγρασις, 1061, 27/9/1970) γράφει χαρακτηριστικά: «Στα 1927 σημειώνεται μια δημιουργική δραστηριότητά του, μια χαρακτηριστική μεταστροφή. Το λυρικοθεατρικό είδος της οπερέτας ζητούσε μια ανανέωση για να βρεθεί πλησιέστερα προς το λαό... Βρήκε λοιπόν το σφυγμό της εποχής ο Μάστορας και γράφοντας πάνω σε αυτόν γνώρισε επιτυχίες».

Ο Μάστορας ωστόσο δε μεθά από τις επιτυχίες του. Η μουσική, η ποίηση, η επιστήμη είναι για αυτόν εσωτερική ανάγκη, έκφραση, τρόπος ζωής.

Είναι αξιοσημείωτο ότι παρά την έντονη καλλιτεχνική παρουσία του και την πλούσια μουσική του δημιουργία αποδέχεται το διορισμό του στο Δημόσιο από το υπουργείο Παιδείας και υπηρετεί ως καθηγητής Μαθηματικών σε πολλά Γυμνάσια της χώρας στη Σύρο, στη Μυτιλήνη, στην Κρήτη. Διδάσκει, με πάθος και οι μαθητές του μιλούν στα Μαθηματικά, στη μουσική, στην ποίηση. Ακούραστος δημιουργεί χορωδίες, ανεβάζει σχολικές θεατρικές παραστάσεις, συμβάλλει στην ποιοτική αναβάθμιση της επαρχίας, ανοίγει το σχολείο στη ζωή. Οι μαθητές του τον θυμούνται με πολλή αγάπη. Στο περιοδικό «Συριανά Γράμματα» τεύχ. 14, Απρ. του 1991, ο Γιώργος Σαχίνης γράφει: «Παρακολουθώ τα Συριανά Γράμματα, γιατί εκτός από το αξιόλογο περιεχόμενό τους, μου φέρνουν πολλές ωραίες αναμνήσεις και αξέχαστες στιγμές από τα εφηβικά μου τρία χρόνια, από το 1936 μέχρι το 1939, που έζησα στη Σύρο... Τον καθηγητή μου των Μαθηματικών και αδικωχάμενο Στάθη Μάστορα να παίζει στο πιάνο στο θέατρο «Απόλλων» σε παράσταση θιάσου που είχε έρθει από την Αθήνα και είχε παίξει το θαυμάσιο τραγούδι του «Ριρί, Ριρί, Ριρίκα». Ήταν ένας θαυμάσιος ποιητής και μουσικοσυνθέτης...»

Το 1937 ο Μάστορας μετατίθεται στο Γυμνάσιο Ανω Βιάννου. Η μετάθεση αυτή στάθηκε μοιραία για τη ζωή του. Ηθελε να ριζώσει στη Βιάννο ο Στάθης. Αγάπησε το όμορφο χωριό του Κωνδύλακη και τους κατοίκους του με το πηγάδι χιούμορ, το καυστικό ύφος, τη σάτιρα, την ευστροφία. Τις ελεύθερες ώρες του στο γέρο πλάτανο της πλατείας στο καφενείο ή στην ταβέρνα χαίρεται τη συντροφιά των απλών ανθρώπων, ακούει τις διηγήσεις τους, τις χαρές, τους καμηούς τους και μεταλλάσσει τη ζωή τους σε ποίηση, σε τραγούδι.

Το Μάη του 1939 παντρεύτηκε την Αικατερίνη Χλιονάκη το γένος Αγαπάκη και απέκτησε δύο παιδιά, το Μιχάλη (Ηλεκτρολόγο Μηχανικό σήμερα εγκατεστημένο στη Λάρισσα) και τη Μαργαρίτα (τη συμπολίτισσα Αρχιτέκτονα Μαργαρίτα Κασαράκη—Μάστορα). Η ευτυχία του Στάθη ολοκληρώνεται. Στην οικογένειά του δρίσκει τη χαρά, την εσωτερική γαλήνη, την ψυχική ηρεμία. Για πρώτη φορά αντιμετωπίζει το μέλλον με αισιόδοξία.

Εξακολουθεί να διαβάζει, να γράφει, να δημιουργεί. Τον Ιανουάριο του 1940 συνθέτει ένα ποίημα για τη Βιάννο και το αφιερώνει στο Σύλλογο «Διαδάτης».

ΒΙΑΝΝΟΣ

1. Στην πλαγιά του βουνού —φαντασία του νου δε σε γράφει χωριό, δε σε γράφει—
2. βελουδένια στολή, πρασινάδα χαλί η ελιά, το σπαρμένο χωράφι.
3. Της ζωής σου γερό φυλαχτό, το νερό, δύναμή σου, σαν αίμα στη φλέβα
4. όταν κάτου κυλά, μουβική που γελά και ρυθμίζει του ξένου το ανέδα.
5. Το φαράγγι, κι αυτό παραθύρι ανοικτό δείχνει θάλασσαν ένα κομμάτι.
6. η ψυχή μου σκιρτά και σε όλα πετά όπου τύχει να πέσει το μάτι
7. Χαρμονές μαγικές σε στιγμές μουσικές κάθε βράδυ στο φως από τ' άστρα
- 8 σαν αγνές ζωγραφιές δλέπω αρχόντων σκίες στα παλιά βενετσιάνικα κάστρα.

Η μόρα όμως στάθηκε σκληρή κι αδυσπότη για το Στάθη. Έχει ήδη αρχίσει ο Β' παγκόσμιος Πόλεμος. Μαύρα, απειλητικά σύννεφα σκεπάζουν το γαλανό ουρανό της Βιάννου. Οι Γερμανοί κατακτητές καινε χωριά, σκοτώνουν, καταστρέφουν. Πολλοί ψυχωμένοι Κρητικοί αντιστέκονται στην τυραννία και περνούν με το θάνατό τους στην αθανασία.

Στις 14 Σεπτεμβρίου του 1943 ο Στάθης Μάστορας εκτελείται από τους Γερμανούς στον Άγιο Βασίλειο Βιάννου μαζί με άλλους τριάντα έξι κατοίκους του χωριού. Κι ήταν μόνο πενήντα χρονών.

ΕΚΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος Βιαννιτών Ηρακλείου «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ» κάνει έκκληση σε όλα τα μέλη του, σε όλους τους συνεπαρχιώτες που μένουν στο Ηράκλειο να ενισχύσουν τη μονάδα αίματος που υπάρχει στο Βενιζέλειο για το Σύλλογο.

Για την αναπτυξιακή εταιρεία Βιάννου

Στο Ηράκλειο και στα γραφεία της ΤΕΔΚ συνήλθε στις 26 Μαΐου η προσωρινή Επιτροπή σύστασης της Αναπτυξιακής Εταιρείας Βιάννου Α.Ε., που αποτελείται από τους Γιώργο Γιανναδάκη Νομαρχικό Σύμβουλο, Δημήτρη Πλαντζουανάκη Πρόεδρο Κοινοτήτας Άνω Βιάννου, Μανώλη Ψαράκη Πρόεδρο Αγίου Βασιλείου, Δημ. Φαρολογιάκη Πρόεδρο Κοινοτήτας Χάνδρου και Χρυσ. Γουρμεζάκη εκπρόσωπο ΙΤΕ, παρουσία και του εκπροσώπου της ΤΕΔΚ Γιώργου Αδαμίδη κι ασχολήθηκε με την πο-

ρεία σύστασης της Αναπτυξιακής Εταιρείας.

Ανάμεσα σε άλλα κι αφού διαπιστώθηκε ότι ολοκληρώθηκε από τους φορείς (Κοινοτήτες, Συνεταιρισμούς, Πολιτ. Συλλόγους, ΙΤΕ) η διαδικασία λήψης αποφάσεων για συμμετοχή τους στην Εταιρεία, αποφασίστηκε να προχωρήσει στις διαδικασίες που απαιτούνται για να αναπτυθεί η εκπόνηση οικονομοτεχνικής μελέτης, που είναι αναγκαία για τη σύσταση κι υλοποίηση των σκοπών της Εταιρείας.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Πραγματοποιήθηκε η ετήσια Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου Βιαννιτών Ηρακλείου «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ», στις 17 Μαΐου.

Αναφέρθηκαν οι αιτιολογίες του Συλλόγου 1) στην πραγματοποίηση εκδρομής που είχε πραγματοποιήσει

2) στην επίλυση της μονάδας αιμοδοσίας που έχει ο Σύλλογος στο Βενιζέλειο.

3) στην προσπάθεια να καταρτισθεί Μητρώο των συνεπαρχιωτών που μένουν στο Ηράκλειο

Αναφέρθηκαν στη συνέχεια:

1) στη συνεισφορά που πραγματοποιήθηκε με τη συμμετοχή πολλών συνεπαρχιωτών και φίλων της Βιάννου

2) στην εκδήλωση για τις αρχαιότητες της Σύμης με τη συμμετοχή συνεπαρχιωτών αλλά και μεγάλου αριθμού Ηρακλειωτών.

3) στη συμπράξασα των

Κοινοτήτων της επαρχίας στα προβλήματα που απασχολούν τους κατοίκους και ιδιαίτερα στην προώθηση για έναρξη σε πρόγραμμα του δρόμου Ηράκλειο—Πεζιά—Βιάννος

4) στην συμβολή του Συλλόγου με την συμμετοχή μελών του στην πέλιση του Πανεπαρχιακού Μνημείου του 1992 και στην προετοιμασία στα 50 χρόνια του ολοκαυτώματος της επαρχίας μας.

5) στην συμμετοχή του Συλλόγου στην υπό δημιουργία Αναπτυξιακή Εταιρεία Επαρχίας Βιάννου.

Έγινε στη συνέχεια οικονομικός απολογισμός από τον ταμία και διαβάστηκε η έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής, σύμφωνα με την οποία ο Σύλλογος είχε:

| | |
|--------------------|---------|
| Σύνολο Εσόδων δρχ. | 880.000 |
| Σύνολο Εξόδων » | 580.000 |
| Υπόλοιπο | 300.000 |

ΓΙΑ ΣΥΝΕΝΩΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Κοινή σύσκεψη των Κοινοτικών Συμβουλίων Κοινοτήτων και Συκολλόγου στην οποία παρευρέθηκε και ο Νομαρχιακός Σύμβουλος κ. Γ. Γιανναδάκης πραγματοποιήθηκε στις αρχές Μαΐου.

Στη σύσκεψη αυτή αναφέρθηκαν τα κοινά θέματα των

δύο Κοινοτήτων, και η δυνατότητα συνένωσής των σε μια Κοινότητα για την καλύτερη αντιμετώπισή τους.

Στη σκέψη αυτή συμφώνησαν και τα δύο Κοινοτικά Συμβούλια κι αποφάσισαν να προχωρήσει η διαδικασία για την υλοποίησή της.

ΤΕ ΝΕΑ ΤΟΥ «ΔΙΑΒΑΤΗΣ»

Μετά τον ετήσιο χαρό που πραγματοποιήθηκε με πολύ με γάλη επιτυχία, ο Σύλλογος πραγματοποίησε διήμερη εκδρομή στις 8 και 9 Μαΐ 1993 με διαδρομή Αθήνα—Λειβαδιά—Αράχωβα—Δελφούς—Ιτέα—Παλασθίδι—Άμφισσα—Μονή Οσίου Λουκά—Αθήνα. Αν και η συμμετοχή δεν ήταν η αναμενόμενη, εντούτοις όσοι ήταν παρόντες σε αυτή την εκδήλωση του Συλλόγου πέρασαν πάρα πολύ καλά και ιδιαίτερα το βράδυ στην Ιτέα όπου η Κρητική μουσική και οι Βιαννίτικες κοντυλιές έκαναν πολύ αισιόλητη την παρουσία τους. Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Μανώλης Γουρμεζάκης και το Δ.Σ. ευχαριστούν όλους όσους συμμετείχαν και ελπίζει ότι η συμμετοχή θα είναι μεγαλύτερη την επόμενη φορά.

Ένα άλλο θέμα που ισχυρήθηκε ο Σύλλογος ύστερα από πρόταση του Συλλόγου Καλαμιωτών Αθήνας «Η ΒΙΓΛΑ» είναι η διάσωση που περικυβόδασης της επαρχίας μας.

Την επιστολή που απείλαμε στον Περιφερειάρχη Κρήτης και στη Δ/νση Δισίων της Νομαρχίας Ηρακλείου και που κοινοποιήσαμε σε όλους τους Κρητικούς Βουλευτές και στον Πρωθυπουργό καθώς και σε όλες τις Κρητικές εφημερίδες του Ηρακλείου και της Αθήνας, αυτό το αίτημα είδαμε με ενδιαφέρον ο Πρωθυπουργός Κων/νος Μητσοτάκης και οι βουλευτές Κ. Μπαντούβας, Δ. Σαρρή, Μίμης Ανδρουλάκης, Μ. Δρεπάνης, Α. Κύρκος, Τρ. Χατζηδημητρίου και Γρ. Φαράκος που ρωτούν τον Υπουργό Γεωργίας τι προτίθεται να πράξει για την σωτηρία αυτού του μοναδικού και πολύτιμου πνεύματος πρσιάνου που διαθέτει η επαρχία μας.

Τέλος με τη συμπλήρωση φέτος 50 χρόνων από τη σφαγή και το ολοκαύτωμα της Βιάννου στις 14/9/43 ο Σύλλογος σε συνεργασία με όλους τους Βιαννίτικους Συλλόγους της Αθήνας (Συλλ. Ασπινταχού Κάτω Συμιανών «Ο ΚΟΡΝΙΑΧΤΟΣ», Συλλ. Καλαμιωτών Α-

θήνας «Η ΒΙΓΛΑ», Συλλ. Βαχουδιανών «Ο ΑΦΕΝΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ» Συλλ. Κάτω Βιαννιτών, Συλλ. Αγιο—Βασιλειτών και με τους προέδρους του ΔΙΑΒΑΤΗ, Γιάννη Κασαπάκη, Μιχ. Καραπαθάκη, Φώτη Δουλιγεράκη, Μαν. Αναστασιάκη, Γρηγ. Παπαμαστοράκη, και Σπύρο Σπυριδογιαννάκη, προγραμματίζουν εκδηλώσεις για τις 19 Σεπτεμβρίου 1993 ημέρα Κυριακή προκειμένου να τιμηθούν οι αθάνατοι και ηρωικοί πεσόντες στις 14/9/1948.

Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων θα ανακοινωθεί σύντομα.

Στις εκδηλώσεις αυτές πρέπει να συμμετάσχουμε όλοι οι Βιαννίτες μετά των οικογενειών και των φίλων μας. Η συμμετοχή μας θα συμβάλει στο να καταξιωθεί αυτό το μεγάλο ιστορικό γεγονός, και τη η ανεπανόλητη θυσία και αυτή η ηρωική αντίσταση.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Σύλλογος των Βαχουδιανών «Ο ΑΦΕΝΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ» κάνει γνωστό σε όλους τους χωριανούς, όπου κι αν βρίσκονται τα παρακάτω:

Στις 6 Αυγούστου, όπως και στα περασμένα χρόνια θα πραγματοποιηθεί κι εφέτος στο Βαχό εκδήλωση που θα περιλαμβάνει:

Το πρωί λειτουργία στον Ι. Ναό του Αφέντη Χριστού. Θα ακολουθήσει επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνου στην αναμνηστική στήλη των θυμάτων του χωριού.

Το βράδυ θα πραγματοποιηθεί καλλιτεχνική εκδήλωση με πλούσιο πρόγραμμα και θα ακολουθήσουν βραβεία ιστορικού σπουδαστές που πέτυχαν στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ και κατάνονται από το Βαχό, ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής των σήμερα.

Καλούνται όλοι οι Βαχουδιανοί να παρευρεθούν και να ζωντανέψουν παλιές μνήμες του χωριού μας.

Ας προγραμματίσουμε όλοι τις δουλειές τους εγκαίρως για να βρεθούμε όλοι μαζί στο Βαχό στις 6 Αυγούστου.

Ανοικτή επιστολή των Πολιτ. Συλλόγων

— Βιαννιτών ο «ΔΙΑΒΑΤΗΣ», — Καλαμιωτών η «ΒΙΓΛΑ», ΠΡΟΣ

Τον κ. Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Κρήτης

Στην Επαρχία Βιάννου υπάρχει το τελευταίο, οπότε ό,τι γνωρίζουμε, πευκοδάσος της Κρήτης, το οποίο πρέπει να προστατευθεί αποτελεσματικά από πυρκαϊά. Γι' αυτό σας παρακαλούμε να φροντίσετε, ώστε να παρθεί σύντομα κάθε μέτρο για τη διάσωσή του.

Νομίζουμε ότι η ανησυχία μας είναι απόλυτα δικαιολογημένη έχοντας υπόψη τις αλληλεπιδράσεις καταστροφικές πυρκαϊές των τελευταίων ετών, ιδίως προς τα ανατολικά της παραπάνω περιοχής.

Η ευαισθησία για το πευκοδάσος αυτό δεν υπαγορεύεται από στείρο πομπικισμό, αλλά από αισθητικούς, πρακτικούς και πολιτιστικούς λόγους.

Αισθητικούς, γιατί το δάσος σε συνδυασμό με την άγρια ομορφιά του βουνού και το φαράγγι της Σύμης αποτελούν σπάνια περίπτωση φυσικού κάλλους.

Πρακτικούς, γιατί ο ακρανισμός που θα επηρεάσει αρνητικά τις γεωπονικές αρδευτικές γεωτρήσεις, που είναι η πηγή ζωής και βιοπορισμού για τους κατοίκους της περιοχής. Ακόμα γιατί, όπως μας έχει δείξει

η πρόσφατη πείρα, η πυρκαϊά μπορεί να καταστρέψει τις καλύτερες μέχρι και τα παραδοσιακά θερμοκήπια.

Ιστορικούς, γιατί στο φαράγγι της Σύμης γράφτηκε λαμπρή σελίδα της νεότερης ιστορίας μας με τη νικηφόρα μάχη των δυνάμεων της αντίστασης κατά των Γερμανών κατακτητών. Ας μην ξεχνάμε ότι στην Επαρχία Βιάννου εκδηλώθηκε για πρώτη φορά οργανωμένη αντίσταση κατά του άξονα.

Πολιτιστικούς, γιατί αυτό το πανέμορφο μέρος διάλεξαν οι προϊστορικοί πρόγονοί μας για να ιδρύσουν το σημαντικότερο κενό της Σύμης, όπως το ονομάζουμε σήμερα, στο οποίο ιδιαιτέρως για δυο χιλιάδες περίπου χρόνια επιτηρήσαν και σεβάστηκαν το δάσος, αφού εκεί λάτρευαν θεότητες — προστάτες της βλάστησης, όπως τον Κεδρίτη Ερμή.

Ας προσθέσουμε τέλος ότι η ευρύτερη περιοχή πρέπει να ήταν κάποτε ένα εκπαιδευμένο δάσος, αλλιώς δεν εξηγείται η ονομασία Λασιθί, που προέρχεται από την λέξη Λάσιος = δασώδης. Δεν αξίζει λοιπόν να διατηρηθεί μόνο το δάσος, να τελευτήσει δείγμα που να δικαιολογεί το όνομα Λασιθί.

Με την βεβαιότητα ότι η επιστολή μας θα τύχει της ιδιαίτερης προσοχής και φροντίδας σας, σας ευχαριστούμε.

Αθήνα 26 Απριλίου 1993
Τα Δ. Σ.